

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.037/2012/4. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Madarász **Zsolt** ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek - a Fekete Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fekete Csaba ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság (jelenleg Kecskeméti Törvényszék) 2011. november 28. napján kelt 2.P.21.415/2010/47. számú ítélete ellen a felperes által 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 (Egyszázötvenezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú eljárás során felmerült le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek 1985. október 19-én **(helység 1)**-en kötöttek házasságot, melyből 1987-ben egy gyermekük született.

A peres felek az életközösség ideje alatt megalapították a két tagból álló **(cég 1)**-t, melynek a felperes önálló, egyedül aláírási joggal rendelkező ügyvezetője volt. A felek házasságuk alatt nagyobb értékű vagyont szereztek.

Az alperes az életközösség ideje alatt megalapította unokatestvérével a **(cég 2)**-t, mely gazdasági társaságban a felperes tagként nem szerepelt.

A peres felek között az életközösség 1997. júniusában megszakadt, az utolsó közös lakóhelyüket képező **(helység 2), (utca, házszám)** alatti ingatlanból előbb a felperes, később az alperes és a közös gyermek is elköltözött.

Az életközösség megszakadása után hat évvel az alperes kezdeményezésére a peres felek házastársi vagyontársaságot megosztó megállapodást kötöttek, melyet két okiratba foglaltak. A 2003. augusztus 13-án kelt „Családjogi, személyi és vagyoni kérdésekről, illetve házasság közös megegyezéssel történő megszüntetése kapcsán házastársi közös vagyon megosztásáról szóló” megállapodásban (F/1. alatti megállapodás) a vagyonmegosztás körében a felek a szerződés 7. pontjában rögzítették, hogy a közösen szerzett ingó vagyont akként osztják meg, hogy mindkét fél a birtokában levő ingóságok tulajdonjogát szerzi meg. Az **(helység 2), (utca, házszám)** alatti ingatlan közös tulajdonát akként szüntették meg, hogy a felperes a tulajdonában álló 1/2-ed részt külön szerződés szerint átruházta az alperesre. Az alperes vállalta, hogy az ingatlanon fennálló teherrel biztosított, közös cég tartozását kizárólagosan megfizeti az ... és Vidéke Takarékszövetkezetnek.

A szerződés 9. pontjában a felek abban állapodtak meg, hogy a közös tulajdonban levő **(cég 1)** alperes nevén levő üzletrészt 2003. 09. 30-ig névértéken átruházza a felperes által megnevezett természetes vagy jogi személyre, és a 2003-as évi osztalék teljes egészében a vevőt illeti meg. Az alperes hozzájárulását adta, hogy az **(cég 1)** a tulajdonában álló ingatlanokat külön felhatalmazás, megkérdezés vagy taggyűlés tartása nélkül bármely természetes vagy jogi személy részére - az ügyvezető döntése és az általa meghatározott feltételek szerint - átruházza. A szerződésben a felperes vállalta, hogy 11.000.000 Ft-ot különböző részletekben megfizet az alperesnek, mely tartalmazza a szerződés szerint alperes részére juttatott vagyoni javak mellett az **(cég 1)**-ből a részére járó összes osztalék megtérítését is. Emellett a felperes vállalta, hogy az **(cég 1)** tulajdonát képező **(helység 3)**-i kastély értékesítése esetén az 50.000.000 Ft + ÁFA feletti vételár rész 30 %-át 8 napon belül megfizeti az alperesnek. Az alperesnek a felperestől járó 11.000.000 Ft értékkiegymenlítés megfizetéséért a felperes tulajdonát képező **(cég 3)** vállalt készfizető kezességet azzal, hogy a jelen szerződés rendelkezései akkor lépnek hatályba, amennyiben a felperes és a kezes az alperes részére a 15. és 16. pontban foglalt kötelezettségről (11.000.000 Ft megfizetése és kezesség vállalása) közokiratban foglaltan is nyilatkoznak.

A felek a szerződés 19. pontjában rögzítették, hogy ingó és ingatlan vagyontársaságuk megszüntetését jelen szerződés, illetve az ugyanezen napon ingatlan házassági vagyontársaság megszüntetése tárgyában megkötött szerződések elfogadásával teljes egészében elszámoltnak fogadják el, egymással szemben egyéb követelésük vagy kötelezettségük nem áll fenn, egymással szemben igényt nem támasztanak. A szerződés 20. pontjában rögzítették, hogy a szerződés és a további megkötendő megállapodások alapján mindkettőjüknek azonos értékű vagyon jut, így egymással szemben megtérítési igényük nincsen. Vállalták, hogy 2003. szeptember 30-ig az alábbi megállapodásokat kötik meg jelen szerződés, mint előszerződés alapján: üzletrész átruházási szerződés az **(cég 1)** és annak kapcsolódó iratai, kezességvállalás és annak okiratba foglalása az **(cég 3)**

Pf.III.20.037/2012/4. szám

részéről, tartozásátvállalás és annak közokiratba foglalása vagy a kölcsönszerződés cedálása, teljes körű megállapodás házasság felbontására irányuló kereseti kérelemhez, amely alapján a közjegyző előtt felvételre kerülő kötelezettségvállalásuk is felvételre kerülne.

A felek a fenti szerződés megkötésekor egy másik megállapodást is megkötöttek, mely „Házassági vagyonközösség megszüntetéséről” szól. A szerződésben a közös tulajdonukban levő **(helység 2), (utca, házszám)** alatti ingatlan felperes nevén levő 1/2-ed tulajdoni illetőségét a felperes házassági vagyonközösség megszüntetése címén az alperesre ruházta, az alperes tulajdonában álló **(cég 1)** üzletrész értékének fejében. A felek az átadásra kerülő értékeket azonosnak fogadták el, azzal, hogy egyik tulajdonostárs javára vagy terhére sem keletkezett értékkülönbség. Rögzítették, hogy az ingatlanon az ... és Vidéke Takarékszövetkezet javára 5.000.000 Ft és járulékai erejéig jelzálogjog van bejegyezve. Megállapodásuk szerint a jelzálogjog jogosultnak a tulajdonjog átruházásához a hozzájáruló nyilatkozatát az alperes szerzi be, mely nyilatkozat egyben a szerződés hatályba lépésének is a feltétele. Az ingatlanra vonatkozó megállapodás megkötését követően az alperes a pénzügyintézetnél eljárta, a tulajdonjog átruházásához a jelzálogjog jogosult hozzájáruló nyilatkozatát beszerezte, a pénzügyintézeti kölcsönt megfizette. A megállapodások megkötését követően a felperes, mint az **(cég 1)** ügyvezetője az üzletrész átruházásra tekintettel a cégbíróságnál nem járt el, nem vállalt közjegyző előtt kezesi kötelezettséget az **(cég 3)** nevében, valamint az alperesnek járó 11.000.000 Ft értékiegyenlítést sem fizette meg. A felperes ügyvezetése alatt álló **(cég 1)** nem működött eredményesen, a cég osztalékot nem fizetett. A társaság 2005. áprilisától elrendelt felszámolás alatt áll jelenleg is.

A felek a vagyonközösséget megosztó megállapodásukban nem tüntették fel a felperes nevén levő **(helység 4 neve)**-i pinceingatlanukat és a felperes birtokában levő nagy értékű ... személygépkocsit sem.

A felek házasságát a **(helység 1)**-i Városi Bíróság 2005. március 3-án kelt 12.P.23.322/2004/6. számú ítéletével felbontotta. A peres felek a bontóperben kötött egyezségükben egybehangzóan kijelentették, hogy a házastársi vagyonközösséghez tartozó ingóságait értékarányosan egymás között megosztották, és annak birtokba adása foganatba ment.

A felperes módosított keresetében az F/1. és F/2. sorszám alatt csatolt megállapodások hatálytalanságának a megállapítását kérte. Álláspontja az volt, hogy az F/1. sorszám alatt csatolt megállapodás hatálya nem állt be, mivel a felek a szerződés hatályának beálltát bizonytalan jövőbeni eseménytől tették függővé (felfüggesztő feltétel), s a szerződés hatálya e feltétel bekövetkeztével állt volna csak be. A megállapodás 17. pontja szerint a szerződés rendelkezései akkor léptek volna hatályba, ha a felek a 15. és 16. pontban foglalt kötelezettségről közokiratban foglaltan is nyilatkoznak. Figyelemmel arra, hogy ez a közokiratba foglalás elmaradt,

az alperes nem szerezhette érvényesen tulajdonjogot a **(helység 2)**-i ingatlanon. Mivel az F/1. szám alatt csatolt megállapodás - figyelemmel annak 17. pontjára - a mai napig nem lépett hatályba, így az F/2. sorszám alatt csatolt megállapodás sem. Mivel időközben a gazdasági társaságok felszámolás alá kerültek, így ténylegesen csupán az alperes jutott vagyonhoz a **(helység 2)**-i ingatlanon fennálló $\frac{1}{2}$ -ed felperesi tulajdoni hányad megszerzésével. Kérte az eredeti állapot helyreállítását a **(helység 2)**-i ingatlan vonatkozásában azzal, hogy ténylegesen a mai napig nem szüntették meg az alperessel a házastársi vagyoni közösségüket. Bár az alperes 3.600.000 Ft-ot a pénzügyintézetnek megfizetett, ezt az ingatlan esetleges jövőbeni közös értékesítésekor el tudná számolni az alperessel.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint felfüggesztő feltétel csak a felek magatartásán kívül eső, attól független, bizonytalan jövőbeli esemény lehet. Így nem tekinthető felfüggesztő feltételnek az egyik fél magatartása. Amennyiben a szerződési kikötést mégis felfüggesztő feltételnek kellene tekinteni, úgy a felperes saját felróható magatartásával idézte elő annak elmaradását, így a Ptk. 229. § /2/ bekezdése értelmében arra jogot nem alapíthat. A megállapodások vonatkozásában kiemelte, hogy az F/2. sorszám alatt csatolt megállapodás nem egy pontja az F/1. alatti megállapodásnak, hanem egy teljesen külön íven szövegezett, elkülönült okirat, mely alkalmas volt a tulajdonjog átvezetésére és ennek alapján a tulajdonjog átvezetésére is sor került. Az F/2. sorszám alatti megállapodás nem köti érvényességét az F/1. alatti megállapodás érvényességéhez. Az F/2. sorszám alatti megállapodásnak semmiféle hatályba léptető feltétele nincs, az aláírásakor hatályosan és érvényesen létrejött. Kifejtette, hogy a felek között a felperesi állítással ellentétben a vagyoni közösség megosztása foganatba ment, melyet igazol az is, hogy ennek állítólagos elmaradását a felperes hét évig nem sérelmezte. A felpereshez került egy nagy értékű ... gépjármű, **(helység 4 neve)**-i pince, valamint a felek közös, nagyon jól jövedelmező cégének az ügyeinek az intézése. A felperes az általa vállalt 11.000.000 Ft-ot, nem fizette meg az alperes felé. Az alperesnek a házastársi, 100.000.000 Ft nagyságrendű közös vagyonból mindössze egy **(helység 2)**-i ingatlan maradt, emellett a közös gyermeket egyedül nevelő alperesnek a felperes gyermektartásdíjat sem fizetett. A felperesnek, mint a társaság ügyvezetőjének volt az érdekköre az is, hogy az üzletrész átruházása átvezetésre kerüljön a cégbíróságon.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, rendelkezett a perfeljegyzés törléséről, valamint perköltség és le nem rótt eljárási illeték viseléséről. Rámutatott arra, hogy a Ptk. 228. § /1/ bekezdése és 229. § /2/ bekezdése jelen perben nem alkalmazható, a felek tényleges jövőbeni magatartása ugyanis nem tekinthető a felek magatartásán kívül eső, attól független, bizonytalan jövőbeni eseménynek. Lényegileg a felperes szerződésszegést követett el, amely magatartása alapján a szerződések hatálytalanságára nem hivatkozhat. Megalapozatlan a felperesnek a **(helység 2)**-i ingatlan közös tulajdonát megszüntető megállapodással kapcsolatos érvelése is, ugyanis ez a megállapodás egy önálló teljes bizonyító erejű magánokirat, amelyben a szerződés hatályba lépésének feltételeként a felek csak azt szabták meg, hogy az alperes köteles eljárni a pénzügyintézetnél, mint a jelzálogjog jogosultjánál a tulajdonjog átruházásához

szükséges hozzájáruló nyilatkozat beszerzése végett. Az alperes a szerződésben vállalt kötelezettségének eleget tett, az ingatlant terhelő pénzügyi kölcsön összegét is maradéktalanul visszafizette. Az érvényes és hatályos megállapodás alapján a felperes alaptalanul kérte az eredeti állapot helyreállítását. A per adataiból az is megállapítható, hogy a felek a házastársi közös vagyon megosztásakor jogi képviselővel jártak el. Amennyiben a felperes az értékarányosságot vitatta volna, úgy a szerződés megkötésétől számítottan egy év állt volna rendelkezésére a szerződés megtámadására. A felperes azonban csak a megállapodások megkötését követő 7 év elteltével indított pert és ekkor sem a szerződések értékaránytalanságára, hanem a szerződések hatálytalanságára hivatkozott. Megállapította továbbá, hogy a felek jogviszonyára nem a hatálytalanság, hanem a Ptk. 208. §-ában szabályozott előszerződésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, mivel az F/1. alatti megállapodás 22. pontja azt rögzíti, hogy a felek e szerződést előszerződésnek tekintve további szerződések megkötését vállalták. A felek által vállalt szerződések közül ténylegesen és bizonyíthatóan a **(helység 2)**-i ingatlan közös tulajdonának a megszüntetése körében jött létre szerződés, amely alapján a felek házastársi közös vagyona is megszűnt ezen ingatlan vonatkozásában. Amennyiben további vagyontárgyak vannak, amelyek házastársi vagyontársaság részét képezik, a tulajdoni igények el nem évülése miatt a felperes nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy követelésének megalapozottsága esetén házastársi vagyontársasági igényét perben érvényesítse. A per jelenlegi adatai alapján azonban az volt megállapítható, hogy a házastársi vagyontársaságot a felek részben szerződéssel, részben pedig ráutaló magatartással megosztották. Az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése oly módon történt meg, hogy az alperes tulajdonjoga került bejegyzésre a felperes 1/2-ed tulajdoni hányadára, ennek ellentételezéseként pedig az alperes a tagsági jogait a **(cég 1)**-ben nem gyakorolta, osztalék kifizetésére nem került sor, a felperes, mint ügyvezető a gazdasági társaság működése fölött szabadon rendelkezett. Az a körülmény, hogy mint cégvezető nem intézkedett az alperesi üzletrész átvezetéséről, nem róható az alperes terhére, és utóbb nem eredményezheti azt, hogy a felperes helytállóan hivatkozhatna arra, hogy az ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadáért cserébe ellentételezést nem kapott.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Kifogásolta, hogy semmilyen módon nem került részletes bizonyításra azon ítéleti tényállási megállapítás, miszerint a peres feleknek 100.000.000 Ft értékű házastársi közös vagyona lett volna. Nem értett egyet azzal sem, hogy a 2003. augusztus 13. napján kelt okirat alkalmas lett volna a házastársi vagyontársaság megszüntetésére, miután e szerződés 17. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a szerződés rendelkezései csak akkor lépnek hatályba, ha a 15. és 16. pontban foglalt kötelezettségek közokiratba foglalásra kerülnek. A szerződés 19. pontja és 21. pontja is utal arra, hogy további házassági vagyontársaság megszüntetésével kapcsolatos okiratok létrejötte is feltétele lett volna a tényleges és valóságos vagyontársaság megszüntetésnek. Így az F/1. alatt csatolt megállapodás

nem alkalmas arra, hogy megnyugtatólag megszüntesse a peres felek házastársi vagyontársaságát. A felperes perbeli követelésének jogalapja tulajdonképpen és ténylegesen házastársi vagyontársasági igényéből adódik. A peres felek a mai napig nem

szüntették meg házastársi vagyontársaságukat, melynek csupán egyik eleme a volt közös tulajdonukat képező **(helység 2)**-i családi házas ingatlan, de egyebekben sem lehet vagyontársaságot csupán ezen egyetlen vagyonelem vonatkozásában megszüntetni, a vagyontársaságról teljeskörűen kellett volna rendelkezni. Ha jelen perben a Ptk. 208. §-ában szabályozott előszerződésre vonatkozó rendelkezéseket kellett volna alkalmazni, úgy megállapítható, hogy a megállapodás 22. pontjában rögzített további szerződések egyáltalán nem jöttek létre. Arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, hogy tulajdoni igények nem évülnek el, a felperes pedig több alkalommal hivatkozott a per során arra, hogy a **(helység 2)**-i ingatlannal kapcsolatos követelése házastársi vagyontársasági igényéből ered. Összefoglalóan arra hivatkozott, hogy az alperessel a házassági vagyontársaságukat sem természetben, sem okirattal nem szüntették meg, az e tárgyban korábban született megállapodások nem léptek hatályba, és az is megállapítható, hogy a **(helység 2)**-i ingatlanon korábban fennálló 1/2-ed tulajdoni hányada alperes részére történő átruházása fejében a felperes ténylegesen semmiféle ellentételezést, illetve ellenszolgáltatást nem kapott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Nyomatékosan hangsúlyozott arra, hogy a perben a bíróság csak a felperesi keresetben megjelöltek szerint dönthet, a felperes több alkalommal pontosított kereseti kérelmének jogcíme pedig szerződés hatálytalansága volt. A kereset jogcíme és a feltárt tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes keresete nem megalapozott, tekintettel a Ptk. 228. § /1/ bekezdése és 229. § /2/ bekezdése értelmezésére. Nem valós a felperes azon hivatkozása, hogy a vagyontársaság megosztás teljesedésbe nem ment. Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a tényeket és helyes következtetést vont le azzal, amikor rögzítette, hogy a per adatai alapján az volt megállapítható, hogy a házastársi vagyontársaságot a felek részben szerződéssel, részben ráutaló magatartással megosztották.

A fellebbezés **alaptalan.**

Helyesen hivatkozott az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a bíróság csak a kereseti kérelemről a perbevit jogokról és kötelezettségekről jogosult és egyben kötelezett állást foglalni. A Pp. 3. § /1/ bekezdése és 215. §-a figyelembevételével így a bíróságnak jelen perben sem a peres felek között fennálló valamennyi vitás jogi kérdéssel kellett állást foglalnia, hanem a felperesi kereseti kérelmet kellett érdemben elbírálnia. A felperes többször módosította ugyan kereseti kérelmét, azonban határozottan és egyértelműen szerződés hatálytalanságának megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy a peres felek között a házastársi közös vagyon megosztása és egyéb vagyoni jogi kérdések rendezése tekintetében kötött megállapodások a szerződésben kikötött feltételek bekövetkezése híján nem léptek hatályba, és erre tekintettel ennek jogkövetkezményeként kérte a perbeli ingatlan tulajdoni illetőség ingatlan-nyilvántartási visszaállításáról való rendelkezést. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Ptk. 228. § /1/ bekezdése szerinti

szerint a feltétel megghiúsulására egyebekben sem alapíthat jogot az, aki azt felróhatóan maga idézte elő. Helyesen állapította meg, hogy a peres felek közötti megállapodásokat megfelelően értékelve elmaradtak ugyan további jogcselekmények (szerződések megkötése, jognyilatkozatok megtétele, tagváltozás cégbíróság előtti bejelentése), ugyanakkor e körülmények a peres felek között létrejött és a perben releváns két megállapodás hatályosságának kérdését semmilyen tekintetben nem érintették. Az alperes a szerződésben vállalt kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette, a felperes volt az, aki a szerződéses kötelmeit nem vagy nem a szerződésben írtaknak megfelelően teljesítette. Ilyen körülmények között a felperes megalapozott igényt az általa elkövetett szerződésszegés, illetve megtenni elmulasztott jogcselekmények következtében nem érvényesíthet, indokoltan és helyesen utasította el tehát az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmét.

Az elsőfokú bíróság tényszerűen a peres felek nyilatkozataira, a perben feltárt egyéb bizonyítékokra, így különösen a peres felek közötti megállapodásokra tekintettel a bizonyítékok helyes mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a peres felek házastársi közös vagyona megosztására részben megállapodásokkal, részben ráutaló magatartással sor került. Amennyiben a felperesnek az e megosztással nem érintett vagyon körében tulajdoni igénye állna fenn, úgy annak nincs akadálya, hogy jelen peres eljárástól függetlenül, megfelelő, erre irányuló kereseti kérelem előterjesztése esetén ezen igényét bíróság előtt érvényesítse. Ez a megállapítás azonban nem általánosságban a felperes valamennyi tulajdoni igényére, hanem a házastársi közös vagyon megosztásával nem érintett esetleges vagyontárgyakra vonatkozóan állhat fenn. Miután jelen perben nem a peres felek közötti házastársi közös vagyon megosztásáról kellett állást foglalni, a per tárgyát nem ez a jogvita képezte, így irreleváns annak pontos meghatározása, hogy a peres felek vagyonszösségébe mely vagyontárgyak és összességében milyen értékben tartoztak. Ennek ellenére nem okszerűtlen az elsőfokú bíróság 100.000.000 Ft nagyságrendű vagyonra tett utalása, ugyanis a peres felek személyes nyilatkozataiból és a felmerült perbeli adatokból erre lehetett logikus következtetést levonni. Miután azonban e kérdés a perben nem eldöntendő, irreleváns kérdés volt, így e tényállási elem mellőzése mellett is teljeskörűen helytálló és megalapozott az elsőfokú ítélet.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelméhez mérten helyes döntést hozott, annak megváltoztatására a fellebbezésben felhozott érvek alapján szükség és lehetőség nincsen, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült, és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet figyelembevételével az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett

munkával is arányban álló, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból. A felperes az eljárási illetékre kiterjedő részleges költségmentességben részesült, ezért a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről.

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró